

Ririro

De wonderlamp van Aladdin

In een land hier ver vandaan woonden Aladdin en zijn moeder. De vader van Aladdin was al jaren geleden overleden en sindsdien leefden Aladdin en zijn moeder in armoede. Op een dag kwam er een vreemdeling naar Aladdin toe en deed zich voor als zijn oom. Aladdin geloofde hem op zijn woord en de tovenaar, want dat was de vreemdeling eigenlijk, verwende Aladdin met de prachtigste kleding en geschenken.

Na een tijdje nam de tovenaar Aladdin mee de bergen in. 'Ik moet je iets magisch laten zien', zei hij. Ze stookten een vuurtje, de tovenaar gooide er poeder op en sprak een toverspreuk uit. Direct begon de aarde te beven en verscheen er platte steen. 'Onder de grond ligt een schat, speciaal voor jou Aladdin. Om deze te krijgen moet je mij wel gehoorzamen.' De tovenaar gaf Aladdin een ring die hem tegen al het kwade zou beschermen en stuurde de jongen naar beneden.

Aladdin gehoorzaamde de tovenaar, tilde de steen op en daalde af onder de aarde. Hij liep door een kamer waar hij niks mocht aanraken, plukte fruit van de mooiste bomen en kwam uiteindelijk bij een brandende lamp. Aladdin nam de lamp mee terug naar boven. Nog voor hij weer uit het gat was, wilde de tovenaar de lamp hebben. Dit weigerde Aladdin. De tovenaar werd hier zo boos over dat hij Aladdin opsloot in het gat.

Terwijl hij zat te huilen in het donker was Aladdin wanhopig. Op een gegeven moment wreef hij per ongeluk langs de ring van de tovenaar. Direct verscheen er een grote geest. Deze bevrijdde Aladdin uit de grot en de jongen rende zo snel mogelijk naar huis. Hier zag hij dat het fruit prachtige edelstenen waren geworden. Aladdin besloot de lamp te verkopen en wilde deze oppoetsen. Toen hij een paar keer over de lamp gewreven had, verscheen er weer een geest. 'Wat kan ik voor je doen? Ik doe alles wat je van me vraagt', zei de geest. Aladdin begreep de macht die hij gekregen had en maakt hier handig gebruik van. Hij en zijn moeder leefden nooit meer in armoede.

Na een aantal gelukkige jaren ving Aladdin een glimp op van het gezicht van de dochter van de sultan. Hij werd direct verliefd op de prinses en wilde met haar trouwen. Hij stuurde zijn moeder naar het paleis om met de sultan te praten. Zij nam de betoverde vruchten mee en kwam net zo vaak terug tot de sultan naar haar wilde luisteren. Na het zien van de

edelstenen stemde de sultan in met het huwelijk, maar het zou pas na drie maanden plaatsvinden.

In de drie maanden dat Aladdin geduldig wachtte, kreeg de eerste minister van de sultan het voor elkaar om zijn eigen zoon met de prinses te laten trouwen. Toen Aladdin dit hoorde, was hij woedend. Hij gebruikte de

wonderlamp om het pasgetrouwde stel uit elkaar te halen. Dit lukte en toen de drie maanden voorbij waren, ging Aladdin's moeder terug naar het kasteel. De sultan stemde in met het huwelijk, maar vroeg deze keer wel om een hoge prijs voor de prinses. Aladdin kon dit met hulp van de wonderlamp gemakkelijk betalen en liet de geest uit de lamp ook direct een schitterend paleis bouwen voor zijn nieuwe bruid. Het was een waar wereldwonder, met het mooiste marmer en overal fonkelende juwelen. Zelfs de sultan was zwaar onder de indruk.

Vele jaren leefde Aladdin vreedzaam en gelukkig met zijn prinses in het paleis. Het volk was dol op hen en Aladdin was aardig tegen iedereen. De gemene tovenaars hoorde ook over Aladdin's succes en wilde koste wat kost de wonderlamp alsnog bemachtigen. Hij reisde naar het paleis van Aladdin en terwijl de jongen op jacht was, wist de toenaar de lamp via een list te pikken. Hij zei tegen de geest: 'Breng mij, het paleis en de prinses naar een afgelegen plek.'

Toen Aladdin terugkwam van het jagen, waren het paleis en zijn vrouw verdwenen. Direct vermoedde hij dat de boze toenaar dit gedaan had. Wanhopig begon hij met zoeken. Opeens bedacht Aladdin dat hij de ring van de toenaar nog steeds had. 'Breng mij naar het raam van mijn vrouw', zei hij.

En dat gebeurde. Samen met de prinses bedacht Aladdin een plan om de toenaar te laten verdwijnen. Daarna bracht de geest van de lamp Aladdin, de prinses en het paleis terug. Hier leefden zij in alle rust nog lang en gelukkig.